

HAZÁNK

KERESZTÉNYSÉG ÉS KÖZÉLET · A KERESZTÉNYDEMOKRATÁK LAPJA · 2019. DECEMBER

Magyarországon nem lesz egyetlen templomból sem bevásárlóközpont, sem mecset

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes (képünkön) az üldözött keresztényekről szóló november végi, immár második alkalommal megrendezett budapesti konferencián kiemelte: igyekeznek mindent megtenni, amit a keresztény civilizáció érdekében meg tudnak tenni, és igyekeznek minden segítséget megadni a keleti keresztény testvéreknek, akik a legnehezebb üldöztetést szenvedik el. Kitért arra, hogy a keleti keresztények kétszeres szenvedésnek vannak kitéve, egyrészt elszenvedik azt, amit mindenki más a Közel-Keleten, másrészt keresztény kisebbségként vannak jelen az iszlám többségben.

Keleten a szó szoros értelmében borzalmas keresztényüldözés zajlik – mondta Semjén Zsolt, aki ugyanakkor feltette a kérdést: nem reális fenyegetettség, hogy száz év múlva Európában, nyugaton is eljön a keresztényüldözés ideje? Párizsban, Marseille-ben vagy Brüsszelben? És nem azzal kezdődik a keresztényüldözés, amikor nyugaton meghurcolnak egy tanítónőt, mert egy kis kereszt van a nyakában, vagy amikor az

óvónőknek elő akarják írni, hogy egy kislány nem nevezhető kislánynak, a kislányt pedig kislánynak?

Értékelése szerint egy keresztényüldözés van, aminek vannak szofisztikáltabb és brutálisabb formái. A magyar kormánynak ugyanakkor az a küldetése, hogy minden keresztényüldözéssel szemben fel lépjen – fogalmazott Semjén Zsolt. Ezért az alkotmányban rögzítették, hogy minden állami szervnek kötelessége a keresztény civilizáció védelme. Beleírták továbbá az alaptörvénybe azt is, hogy a házasság egy férfi és egy nő kapcsolata, és hogy a magzati élet emberi élet, és a fogantatástól védelem illeti meg.

Kitért arra is, hogy az elmúlt 10 évben háromezer templomot újjítottak fel, illetve építettek. Magyarországon egyetlen templomból sem lesz bevásárlóközpont, sem mecset – jelentette ki a miniszterelnök-helyettes.

Semjén Zsolt szerint nem a keleti keresztényeknek kell hálásnak lenniük, hanem nekünk, mert ők bemutatták az igazságot, az igazi tanúságtételt, a krisztusi értékeket. „Önök

valóban jó pásztorok, akik a nyáj mellett vannak, példát és erőt adnak nekünk” fogalmazott, hozzátéve, hogy a jövőben is számíthatnak Magyarországot támogatóira.

A Miniszterelnökség üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkára a konferencián úgy fogalmazott: a kereszténység és az üldözött keresztények védelme számunkra „nem opcionális kérdés, hanem becsületbeli ügy és önmagunkról is szól”. Budapest a konferencia idején nemcsak Magyarország fővárosa, hanem a keresztény szabadság és a keresztények szabadságának fellekvára, az üldözött keresztények biztos támasza is – tette hozzá **Azbej Tristan**.

A konferencia „felhívás és sürgetés” a nemzetek közössége felé, hogy „sorakozzunk fel a keresztény szabadság zászlaja alatt és fordítsuk meg a történelem menetét” – mondta az államtitkár.

Kitért arra: a két évvel ezelőtt első alkalommal megrendezett keresztényüldözésről szóló konferencián a résztvevők közösen kimondták, hogy

„a világ legüldözöttebb vallása a kereszténység, és ezt nem lehet többé eltitkolni, bagatellizálni vagy az úgynevezett politikai korrektség százszázalékkal elhallgatni”.

A második konferencia lehetőség a számvetésre is, és az államtitkár megítélése szerint az elmúlt két évben „az elvetett mag termővé vált, valami megmozdult”.

Azbej Tristan felidézte: Magyarország kormánya 2016-ban a világon elsőként kormányzati szintre emelte az üldözött keresztények megsegítésének ügyét. Ennek jegyében az elmúlt két és fél évben 70 ezer üldözött ember otthonmaradását és szülőföldjére való visszatérését tették lehetővé a Hungary Helps Program támogatásával.

Mára „a Hungary Helps Program, a segítő Magyarország programja nemcsak nemzeti küldetésünké, de nemzetközi példává is vált” – mondta, megemlítve az államtitkárság megállapodását az Amerikai Egyesült Államok nemzetközi fejlesztési ügynökségével, amelynek keretében „közösén építjük újjá Irak legnagyobb keresztény többségű városát”.

Latorcai János: A bányászat naggyá és gazdaggá tette az országot

Latorcai János parlamenti felszólalása frakciótársai körében: az első sorban balra Soltész Miklós, mögöttük Harrach Péter (balra) és Nacsá Lőrinc

A kormány nevében Schanda Tamás államtitkár válaszolt

Latorcai János Szent Borbála, a bányászok és kohászok védőszentje ünnepe kapcsán szólalt fel december 3-án a napirend előtt az Országgyűlésben, felidézve a bányászat magyarországi hagyományait, akárcsak azt, hogy ez a szakma egykoron anyagi és szellemi értelemben is naggyá és gazdaggá tette Magyarországot. Szellemi értelemben is, hiszen az 1735-ben Selmecbányán alapított Bányászati Akadémia alapvetően határozta meg a következő

évszázadok műszaki felsőoktatását, és a selmeci hagyományok a mai napig hatással vannak rá. A speciális bányászöltözékek, énekek, zenei darabok, egyedülálló képzőművészeti alkotások pedig a széles közvélemény előtt is bemutatják és bemutatják egy erős közösség, a bányász hivatást művelők értékeit.

A KDNP frakcióigazgatója emlékeztetett arra: Trianonnal Magyarország elvesztette legértékesebb

bányáit, a megmaradók többsége pedig már nem tudott rentábilisan működni szabadpiaci viszonyok között. Ugyanakkor a technika fejlődése lehetővé teheti, hogy a bezárt bányák közül több is újrainduljon.

Schanda Tamás, az Innovációs és Technológiai Minisztérium parlamenti államtitkára a magyar történelem ezer éven keresztül meghatározó elemeként beszélt a bányászatról, amely Európa-szerte ismertséget és

elismertséget hozott, és számos iparág alapjául, a természettudományos ismeretszerzés bázisául szolgált.

A kereszténydemokrata politikus hozzátette: az elmúlt években sokat tett a kormányzat az iparág hagyományainak megőrzéséért, valamint azért, hogy jövőképet kínáljon a bányászatban dolgozóknak, aminek eredményeként – új koncessziók meghirdetésével – 64 milliárd forintnyi beruházás valósult meg.

Jelentősen nőtt az egyházak oktatási és köznevelési szerepvállalása

Csaknem kétszeresére nőtt az egyházak oktatási és köznevelési szerepvállalása 2010 óta – jelentette ki a nemzetpolitikáért, egyházügyekért és nemzetiségéért felelős miniszterelnök-helyettes december 2-án az Országgyűlés igazságügyi bizottsága előtti éves meghallgatásán.

Semjén Zsolt kiemelte: az egyházak által fenntartott köznevelési intézményekbe csaknem 220 ezer gyermek jár, ami az összes tanuló 14 százaléka, szemben a korábbi 6 százalékkal. Az etikaoktatás, illetve a bevett egyházak által szervezett hit- és erkölcsstan már az általános iskolák mind a nyolc évfolyamán működik, és minden második gyermek az utóbbit választja – tette hozzá a politikus.

A kormányfőhelyettes elmondta: a szociális szakellátások területén 2010-hez képest 15-ről 23 százalékra, a gyermekvédelmi ellátások terén 5-ről 34 százalékra, a szociális és gyermekjóléti alapszolgáltatások esetében pedig 11-ről 36 százalékra nőtt az egyházi részarány. Összességében Semjén Zsolt szerint szociális területen az egyházi arány 11 százalékról 33 százalékra, nagyjából háromszorosára emelkedett.

Az egyházaknak juttatott forrásokról szólva közölte: míg 2010-ben 23 milliárd forint állt rendelkezésre, 2011 és 2019 között összesen több mint 731 milliárd forint támogatás jutott az egyházaknak.

Külön kiemelte a külföldi egyházi támogatásokat, amelyekre 2010-ben 163 millió forintot fordított az állam, míg 2011 és 2019 közt a költségvetésben összesen 23,5 milliárd forint volt ez az összeg. Semjén Zsolt elismerésre méltónak nevezte azt a tényt, hogy az

Semjén Zsolt beszámolója a bizottsági ülésen, jobbján Soltész Miklós egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkár

Eurostat szerint Magyarország költi a legtöbbet egyháztámogatásra.

A bizottság előtt a politikus kitért az egyházakra vonatkozó törvény 2018-as módosítására, szövege a katolikus, a református az ortodox és a zsidó egyházakkal az elmúlt években kötött megállapodásokról, valamint a fontosabb rendezvénysorozatokról is. Ezek közül kiemelte a reformáció 500. évfordulóját, valamint a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust, amelynek megrendezését a kormány is támogatja.

Több ellenzéki képviselő kérdésére Semjén Zsolt megerősítette: „abszolút egyenlő finanszírozás van” az egyházi

és az állami intézmények közt – ezt a költségvetési és a zárszámadási törvényben szereplő számokból is látszik –, de szerinte az egyházakat ért évtizedes diszkrimináció miatt az is méltányos lenne, ha többet kapnának.

Bajkai István (Fidesz) kérdésére Semjén Zsolt a külföldi magyaroknak indított nemzetpolitikai honlapot katalizátornak nevezte a világ magyarsága számára, amely tudástérként, hírportálként és személyes felületként is működik. Hozzátette: szeretnék az angol nyelvű verziót is elindítani.

Kovács Zoltán (Fidesz) és Gyüre Csaba (Jobbik) alelnökök szomszédos országok-

ban élő magyarok helyzetéről szóló kérdéseire válaszul elmondta: az erdélyiek érdekében keresik a tárgyalási lehetőségeket az új román kormánnyal, mert Magyarország a minél szorosabb román-magyar együttműködésben érdekelt.

Szlovákiában a minél szélesebb összefogásra biztatta a helyi magyar szervezeteket a közelgő parlamenti választáson, Kárpátaljával kapcsolatban pedig úgy fogalmazott: amíg a magyarok szerzett jogait nem állítják vissza, a magyar fél az EU és a NATO felé blokkolja Ukrajna politikai szándékait. Hozzátette: kárenyhítésként a magyar állam támogatja a helyi magyar közösségeket.

Arató Gergely (DK) romániai magyar gazdaságösztönzésre vonatkozó kérdésére közölte: a Vajdaságban a szerb kormány támogatásával elindított gazdasági program mintájára támogatja a kabinet a helyi magyarokat Erdélyben is, ezek szerinte összhangban vannak a román, a magyar és az uniós szabályozással.

Az ellenzéki politikus arra vonatkozó kérdésére, hogy miért nyílik török iskola Budapesten, Semjén Zsolt helyes lépésnek nevezte az iskolanyitást, hogy a Magyarországon élő törökök számára legyen török iskola. Ezzel szemben akkor lehetne tartózkodóan viszonyulni, ha nemzetbiztonsági kockázat merülne fel, de ilyen nincs – fogalmazott a miniszterelnök-helyettes.

Harrach Péter: Keresztény tanítás, hogy a teremtett világot védeni kell

Amint arról a Házánk is részletesen beszámolt, Harrach Péter nyitotta meg a közelmúltban a „75 éves a kereszténydemokrácia Magyarországon” című konferenciát. Részben ennek apropóján kérdezte a Mandiner a KDNP országgyűlési frakcióvezetőjét a nyugati keresztény politika válságáról, az életvédelemről és a nemrég véget ért, Rómában tartott pán-amazóniai szinódusról.

– A konferencián is elhangzott, hogy új kihívások elé állítja a kor a kereszténydemokrata politikát. Ez abból is látszik, hogy a nyugat-európai, nevükben kereszténydemokrata pártok – ékes példája ennek a CDU – még véletlenül sem folytatnak a hagyományaikhoz illő politikát. Milyen megújulás hozhatja el a nyugati, keresztény és konzervatív pártok visszatérését az alapokhoz?

– Sajnos a probléma nem csak a nyugati elitnél jelentkezik, hanem a nyugati társadalomban is. Végbement egy változás, amiben a politikának persze volt szerepe például a politikai korrektség kultúrájának megteremtésével vagy a nyílt társadalom elméletének terjesztésével, amelynek eredményeképpen a keresztény alapok meggyengültek ezekben a társadalmakban.

A házasság és a család intézményének, az egyházi és a nemzeti közösségek fontosságának tudata nem jelenik meg úgy, mint ahogy meg kellene jelennie. Tehát azok a keresztény alapok hiányoznak, amire aztán épülhetne a keresztény politika. A KDNP is arra a társadalmi bázisra épült annak idején, amit civil szervezetek fogtak össze.

Ezek akkor nagyon erőteljes, nagy taglétszámmal rendelkező és aktív szervezetek voltak, amelyek a nemzeti problémákat átérezve működtek. Kérdéses, hogy Nyugat-Európában mikor valósulhat meg újra egy hasonló bázis. Ezt persze a negatív jelenségek pozitív hozadéka is előidézhetheti, például ha a migráció hátrányait megérzik, akkor a saját identitásuk megerősítésével tudnak egy párhuzamos társadalomban megerősödni és ez talán majd a politikában is megjelenik.

– Elképzelhetőnek tartja, hogy ezt a megújodást nem a hagyományos, nevükben a kereszténységet megjelenítő pártok hozzák el, hanem olyan, a szó pozitív értelmében populistának nevezett szervezetek,

mint mondjuk a Salvini-féle Liga? Hiszen Matteo Salvini-ről köztudott, hogy nem szívesen mozdul ki sehova a rózsafüzére nélkül.

– Nem a címke a fontos, hanem az elkötelezettség. Ez többféle lehet. Meg kell különböztetni a keresztény politikust és a keresztény kultúrát támogató politikust.

– **Mi az alapvető különbség a kettő között?**

– Keresztény politikus az, aki a magánéletében elkötelezett hívó, a közéletben pedig az egyházának társadalmi tanítását képviseli. A keresztény kultúrát képviselő politikus lehet, hogy a magánéletében nem gyakorló keresztény, viszont annak a politikai közösségnek a tagja, amely képviseli a hagyományos értékeket és a keresztény ember- és társadalomképet. Ez a normális emberi magatartást jelenti, a teremtett világ rendjének megélését, tehát gyakorlatilag semmi különös nincs benne. Ezzel szemben azt látjuk, hogy a liberálisok sajátosan értelmezik például az emberi jogokat, amikor valamelyiket kiragadják és abszolutizálják, vagy

egy alcsoport kreált jogait emlegetik ahelyett, hogy az emberi jogok egyetemességét képviselnék.

– Sokan kárhozzátják a keresztény alapú politikát, mondván, kevésbé tud reagálni a modern kor kihívásaira, például a klímavédelem kérdéskörére.

– A keresztény tanítás része, hogy a teremtett világot védeni és tisztelni kell, ez két évezred óta így van, és ez emberi magatartást jelent. Ha minden ember így gondolkodna, akkor fel sem merülhetne a környezet-szennyezés problémája. Tehát nem egy aktuális probléma ötletszerű megoldására van szükség, hanem alapmagatartásra.

– **A konferencia beszédeiben is felmerült a többségnek és az igazságosságnak a sajátos problematikája. Így, hogy az északír abortusz-törvény kapcsán újra előtérbe került az életvédelem kérdése, lát arra esélyt a közeli vagy távoli jövőben, hogy a KDNP benyújt egy törvényjavaslatot a magyar szabályozás szigorítása érdekében?**

– Egy határozott életvédő törvény a

magyar társadalom egészét és a parlament többségét figyelembe véve nem valósítható meg. Természetesen a véleményünk egyértelmű az életvédelemről – beleértve az eutanázia kérdéskörét is –, de a lehetőségeink korlátozottak.

Azonban úgy érzem, hogy az anya döntési jogát – ami a törvényben szerepel – megfelelő információkkal tudjuk segíteni konkrétan azzal, hogy tudomására juttatjuk, a magzata nem egy sejt, hanem élő ember. Ezt a célt szolgálja a szívhang meghallgatása is. Az érvényes törvény adta lehetőségeinket kell kihasználni és a közgondolkodást alakítani. Talán ez fontosabb is egy szigorú törvény-nél, mert itt arról van szó, hogy bemutatassuk, a magzati élet csodálatos dolog, ami nem csak védelmet, de tiszteletet is érdemel. A megfogant élet meg kell, hogy szülessen.

– **Mi a véleménye a minap lezárult amazóniai szinódus záródokumentumáról? Gondolok itt arra, hogy ezentúl kipróbált, házias férfiakat is felszentelhetnek, illetve a női diakonátus is felmerült, mint erősen javasolt lehetőség az amazóniai vidékeken. Milyen következményei lehetnek ennek a világegyházban?**

Az a sajátos amazóniai társadalmi környezet és szellemiség, ami ezt életre hívta, fontos és tiszteletben tartandó szempont. A világ az előbb említett két gondolatra figyelt fel, de sok minden más is szóba került szociális kérdésektől a lelkipásztori feladatokig. Kétségtelenül meglepő gondolat a női diakonátus bevezetése, a katolikus egyház hagyományában ez ismeretlen. Bár az is igaz, hogy a karitatív munkát végzők többsége nő. A házias férfiak felszentelésének igénye az adott térségben nyilván még erősebb, mint az egyház más régióiban. Ez nem teológiai, hanem egyházfegyelmi kérdés. Ha az ottani püspökök ezt szükségesnek tartják, tegyék. Ettől még nem borul fel a világ.

Fülöp Attila: Az egyház fontos résztvevője a szociális gondoskodásnak

Fülöp Attila a pécsi katolikus egyházmegye fenntartásában működő Szent Lőrinc Gondozóotthon 1,4 milliárd forint kormányzati támogatásból létesült új, csaknem háromezer négyzetméteres épületrészének átadásán hangsúlyozta: a kormányzat számára természetes, hogy támogatja a szociális segítségnyújtás és az idősellátás javítását szolgáló törekvéseket.

Közölte: 2020-ban csaknem 50 szá-

zalékos normatívaemeléssel segít az állam a demens idősök bentlakásos otthonainak működtetésében, emellett bővül azon idősotthonok száma, amelyekben ezt a finanszírozási formát igénybe vehetik. Kitért arra is: országosan több mint 58 ezer férőhely áll rendelkezésre idősoknak bentlakásos otthonokban, azokra az állam éves szinten hatvanmilliárd forintot költ.

Magyarországon ma egyharmad-egyharmados arányban az állam, az önkormányzatok, valamint az egyház és a civil szektor látja el a szociális gondoskodás feladatát. Fülöp Attila kiemelte, hogy a kormányzat minden szerepvállalást támogatni szeretne.

A pécsi beruházásról szólva az államtitkár azt mondta, egy európai tekintetben is kiemelkedő színvona-

lú szolgáltatással bővült az idősellátás Magyarországon, és a szociális ágazatban megvalósuló egyházi szerepvállalás tovább erősödhet vele.

Udvardy György veszprémi érsek, pécsi apostoli kormányzó köszöntőjében kijelentette: az intézményben találkozik az egyház karitatív szolgálata, gondoskodása a társadalom közjóra irányuló tevékenységével.

Semjén Zsolt: A keresztény szolidaritás több annál, amit bármely baloldali kollektivista elmélet hirdet

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes szerint a keresztény politikus három értéket tart fontosnak: a személyiséget, a szolidaritást és a szubszidiaritást. A KDNP elnöke A modern magyar katolikus politikálás arcképcsarnoka című könyv november végi budapesti bemutatóján kiemelte: ezt a három értéket – ha eltérő mértékben is – a keresztény politikusoknak képviselniük kell.

KDNP.HU – MTI

Semjén Zsolt a Barankovics István Alapítvány rendezvényén kifejtette: a kereszténydemokrata politikusok „a legliberálisabb liberálisokkal” ellentétben az emberi méltóságot nem valamely ENSZ-határozatból vezetik le, hanem abból, hogy az ember a Teremtő Isten képmására lett alkotva. A keresztény szolidaritásról azt mondta: az több annál, amit bármely baloldali kollektivista elmélet hirdet, ami annyira túlhangsúlyozza a közösség jelentőségét, hogy az egyes ember már csak jelentéktelen csavar a gépezetben.

A szubszidiaritást úgy értelmezte, hogy amit egy kisebb közösség megtehet, azt egy „magasabb közösség” nem veheti el tőle, így a gyermeknevelés feladatát az állam nem veheti el a családtól. Ha viszont egy gyermek árvává válik, az ország feladata lesz,

Mészáros József, a Barankovics Alapítvány kuratóriumi elnöke, Bagdy Gábor, a KDNP alelnöke és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke

hogy nevelését biztosítsa – említett egy példát.

Semjén Zsolt rámutatott: az egyház társadalmi tanítása nem azonos egyetlen párt politikai programjával, ugyanakkor a keresztény pártok politikai programja nem lehet független az egyház társadalmi tanításától. Az

egyházaknak el kell ismerniük a politika jogos autonómiáját, ami nem lehet független az erkölctől, a politikának pedig tiszteletben kell tartania az egyház szabadságát. E két pillér között valósulhat meg a keresztény politika – mondta a miniszterelnök-helyettes.

Semjén Zsolt úgy fogalmazott: az egyház szilárdan áll, ennek tudatában közeledhetnek hozzá, vagy távolodhatnak tőle a politikai pártok.

A könyvben bemutatott katolikus politikusokról szólva azt mondta: valóban katolikusok és valóban politikusok voltak, aki tudatosan vállalták a keresztény politika lehetőségeit és küldetését. Nem tévedtek el sem jobbra, sem balra, az egyház tanításának megfelelően keresték korukban a helyes és hiteles válaszokat a társadalmi kihívásokra.

A kötet a magyarországi kereszténydemokrácia több mint egy évszázados történetének néhány jelentősebb alakját mutatja be. Mészáros József, az alapítvány kuratóriumi elnöke hangsúlyozta: a bemutatott portrék nem teljes körűek, de szándékaik szerint folytatják az arcképcsarnok összeállítását.

A dél-budai szuperkórház az agglomerációban élőket is szolgálná

A dél-budai szuperkórház eredeti helyszínén történő megépítése mellett érvelt két Pest megyei kormánypárti országgyűlési képviselő novemberi sajtótájékoztatóján. Aradszki András (KDNP) és Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz) hangsúlyozták: a centrumkórház az agglomerációban élőket is szolgálná.

Aradszki András – aki Pest megye 1. számú választókerületének, többek között Érd egyéni országgyűlési képviselője – rámutatott: a dél-budai centrumkórházra vonatkozó, előkészítés és kivitelezés alatt álló kormánytervezet megvalósítása kétségesse vált az október 13-i önkormányzati választás után.

Kiemelte: 1,2 millió embert látna el az új egészségügyi intézmény, amely nemcsak a fővárost, hanem az agglomeráció dél-nyugati régióját is érintené. Az új kórház egykapus rendszerű, 24 órás sürgősségi ellátást, gyermek- és felnőttellátást is biztosítana, és az intézményen

belül közel 300 ágyas gyermekrésztleg működne. A kórházat úgy tervezték, hogy akár katasztrófa helyzetben is megfelelő egészségügyi ellátást nyújtson.

Kitért arra is, hogy az új intézményben általános műtőt, egy robotsebészeti műtőt, valamint hibrid műtőt is kialakítanak. Mind műszakilag, mind ellátásbiztonság szempontjából előnyös, az ország számára is kulcsfontosságú intézmény lenne – mutatott rá. Megjegyezte: az informatikai fejlesztéseknek köszönhetően csökkennének a betegutak is.

A KDNP-s politikus azt mondta: az érintett választókerületekben élők joggal várják el, hogy magas színvonalú, jó közösségi kapcsolatokkal rendelkező és jó minőségű kórházi ellátásban részesüljenek.

Csenger-Zalán Zsolt – aki Pest megye 2. választókerületének, benne Budakesznek és Budaörsnek az egyéni országgyűlési képviselője – kifejtette: az új kórház három autópálya – az M7, az M1 és az M0-s – találkozásánál épülne meg, de az M0-s környékű miatt gyakorlatilag az egész ország elérhetővé válna. Tömeges balesetknél pillanatok alatt a kórházba érnének a mentők anélkül, hogy a városi dugókon át kellene vergődniük. Feltette a kérdést, hogy miért próbálja Budapest és a XI. kerület új vezetése arra kényszeríteni az agglomerációban élőket, hogy hosszasan utazzanak budapesti kórházakba, növelve a légszennyezést és a dugókat is.

Aradszki András felhívta a figyelmet képviselőtársára, Simicskó István (KDNP) petíciójára, amelyet a 100 százalékos kormányzati forrásból megvalósítani tervezett szuperkórház érdekében indított. Megjegyezte: ha úgy alakulna, választókerületeik készen állnak a kórház befogadására.

A külhoni magyarság szülőföldön maradását segítik a gazdaságfejlesztési programok

Seszták Miklós kormánybiztos, a KDNP országgyűlési képviselője november végi napirend előtti felszólalásában a 2016-ban indult határon túli gazdaságfejlesztési programok eredményeit ismertette a parlamentben. Szerinte a határon túli régiókban elindult gazdaságfejlesztés jó az ott élő magyarságnak, jó a többségi nemzethez tartozóknak és jó Magyarországnak is, amelynek gazdasága így mennyiségi és földrajzi értelemben is bővül. Hozzátette: minden egyes befektetett forint még egy forintnyi gazdasági növekedést eredményez az érintett területen. Ismertetése szerint a program fő célkitűzése a külhoni magyarság szülőföldön maradásának és helyben boldogulásának elősegítése.

Menczer Tamás, a Külgazdasági és Külügyminiszter tájékoztatói államtitkára közölte, ma egy olyan kormánya van az országnak, amely a magyar érdeket tekinti a legfontosabbnak, azaz egy magyarbarát kormány, miközben az ellenzék magyarellenes. A gazdaságfejlesztési programokról közölte, 2016 és 2019 több mint 44 ezer nyertes pályázat volt, amely 121 milliárd forint támogatásban részesült és több mint 228 milliárd forintnyi beruházás valósulhatott meg. Elmondta, a kormány a határon túli közösségekre erőforrásként tekint, amelyek összekötnek két országot.

Az emberek egészsége nem lehet vita tárgya

Simicskó István kormánybiztos, a KDNP országgyűlési képviselője december eleji országgyűlési felszólalásában úgy fogalmazott: az emberek egészsége nem lehet vita tárgya. Közölte: a kormány sok intézkedést tett az egészséges életmód és az egészségügyi intézmények érdekében, kiváló programokat tervez a jövőben is, mégis sok kritikát kap, hogy még többet kellene költenie az egészségügyre.

Azt mondta: ennek fényében nehezen érthető, hogy az új Fővárosi Közgyűlés úgy döntött, nem támogatja a dél-budai centrumkórház építését. Az emberek azt várják az ellenzéki városvezetőktől, hogy őszintén mondják meg, mit szeretnének a fővárosi fejlesztések vonatkozásában – tette hozzá. Szerinte a szuperkórház megépítését mindenkinek támogatnia kellene.

KDNP-s tisztújítások országszerte

November a tisztújítások hónapja volt a Kereszténydemokrata Néppárt helyi szervezeteinél. A folyamat decemberben a megyei választmányokban folytatódik, míg az országos tisztújításra januárban kerülhet sor. A Házánk most néhány megyeszékhelyre „látogatott”, de természetesen a jövőben is várjuk bármely KDNP-alapszervezet híreit, működéséről szóló beszámolóját, melyeket szívesen közléstünk lapunk hasábjain és a kdnp.hu oldalon.

HAZÁNK

DEBRECEN: KÖZÖSSÉGÉPÍTÉS, KERESZTÉNY ÉRTÉKEK, HITELES KÉPVISELET

A debreceni KDNP-szervezet Korbeák Györgyöt, a KDNP megyei elnökét választotta meg a helyi szervezet elnökének. Korbeák György 2007 óta tagja a KDNP-nek, 2014-től önkormányzati képviselő a debreceni közgyűlésben.

A tisztújító gyűlés a helyi elnökséget is megújította. Gazdasági vezetőnek Miklós Imrénét, titkárnak Szűcs Sándort választotta a tagság. További megválasztott elnökségi tagok: Erdélyi Attila, Horkay György, Puskás Tibor.

„Egy irányba haladunk a debreceni és Hajdú-Bihar megyei KDNP-ben. Mindkettő célja a közösség építése, a keresztény értékek megóvása és a hiteles képviselet” – értékelt közösségimédia-bejegyzésében Korbeák György.

KECSKEMÉT: GYŐZTES CSAPATON NE VÁLTOZTASS

A híros város kereszténydemokrata alapszervezete november 14-én este tartotta tisztújító közgyűlését, ahol a megjelent negyven tag egyhangúlag választotta elnöknek Mák Kornélt. A Bács-Kiskun Megyei Közgyűlés al-elnökének, a párt megyei elnökének beszámolójából kiderült, hogy nagyot nőtt a KDNP az elmúlt években mind Kecskeméten, mind a megyében.

A helyi tagság számára nem volt újdonság, hogy az összes kecskeméti KDNP-s jelölt egyéni körzetében mandátumot nyert, viszont megyei szinten is sikeres volt a KDNP, hiszen míg 2014-ben 22 képviselői helyet nyert a párt, az idei önkormányzati választáson már 42 mandátumot szerzett a Fidesszel szövetségben indult

KDNP Bács-Kiskunban. Amint arról a Házánk előző lapjában beszámoltunk róla, a megyei kereszténydemokrata sikerek között fontos helyet foglal el Kalocsa polgármesteri székének elnyerése Filvig Géza által.

A kecskeméti KDNP-szervezet titkárnak választotta Szabó Mihálynét, gazdasági vezetőnek Petőfi Sándort, a helyi vezetőségbe pedig Rigóné Kis Éva, Kovács Ferenc és Varga Lászlót választotta a tagság. A megyei választmányba Mák Kornélt, Szabó Mihálynét, Balla Attilát és Oltyán Józsefet delegálta a kecskeméti tagság.

MISKOLC: FIATALOS ELNÖKSÉG VEZETI TOVÁBB A KDNP-T

Elsőpró többséggel választották meg újabb 5 évre Molnár Pétert a Kereszténydemokrata Néppárt (KDNP) Miskolci Városi Szervezetének élére tisztújító taggyűlésén.

A politikus egyben a KDNP helyi közgyűlési frakciójának vezetője is, aki 2005-től tölti be a városi szervezet elnöki tisztségét. Az új miskolci elnökség tagjai pedig mind a fiatal értelmiségiek táborából kerülnek ki. Hollósy András a párt jelenlegi önkormányzati képviselője, Eszlári András ügyvéd, Solymosi András megyei önkormányzati képviselő, Radomszki Levente az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség (IKSZ) megyei elnöke, ifj. Feledy Péter a megyei közgyűlés külsős bizottsági tagja, valamint Papp Zsolt középiskolai tanár.

A párt új miskolci vezetése eltökélt abban, hogy a 21. századi digitális és online világban, valamint a fiatalok között is határozottan képviseljük a hagyományos keresztény és konzervatív értékeket és a rendszerváltó elődök szellemi örökségét.

PÉCS: „MERÜNK NAGYOT ÁLMODNI”

Megtarotta tisztújítását a pécsi KDNP-alapszervezet is. A pécsi KDNP új elnöke a párt megyei szervezője, Grób Gábor lett. Ügyvezető titkárnak Kamarás Pétert, gazdasági vezetőnek Tótsimon Pétert választották. A vezetés további tagja lett Oszoli Dénes, Hüdánik György és Várady Zoltán. „Köszönöm mindenkinek a támogatást és a bizalmat, igyekszem megszolgálni! Jó a csapat, mertünk nagyot álmodni és teszünk is érte!” – fogalmazott Facebook-bejegyzésében Grób Gábor.

SZEGED: EGYHANGÚ MEGERŐSÍTÉS AZ EDDIGI ELNÖKNEK

A Dél-Alföld legnagyobb városában működő 110 fős kereszténydemokrata alapszervezet tagjai – akárcsak 2014-ben – most is egyhangúlag Haág Zalánt választották újabb öt évre elnökké a tisztújító taggyűlésen. A városi KDNP-szervezet titkára Kohári Nándor, gazdasági vezetője Nagyné Veress Tünde lett. A helyi elnökség tagjai közé választották Mihálffy Bélát, Kiskundorozsma önkormányzati képviselőjét és Polner Eörsöt, a Csongrád Megyei Közgyűlés alelnökét is. Haág Zalán 2010 óta vezeti a kisebbik kormánypárt szegedi szervezetét, s öt éve ő a KDNP közgyűlési frakciójának vezetője. A kereszténydemokraták jelenleg háromfős közgyűlési képviselőcsoporttal rendelkeznek. Bár az ellenzék elsőpró választási győzelmet aratott október 13-án Szegeden, s a jobboldal mindössze két választóközvetben győzött, mindketten a KDNP-frakcióban foglalnak helyet.

Haág Zalán a jövő feladatairól szólva úgy nyilatkozott, hogy szeretnének a szegedi Fidesz, a keresztény, nemzeti, lokálpatrióta civil szervezetek, sport-

körök között az együttműködés kovácsai lenni, s egy hiteles kereszténydemokrata alternatívát kínálni a szegedi polgároknak.

SZOLNOK: AKTÍVABB KÖZÖSSÉGI SZEREPVÁLLALÁS

Rehó Jánost egyhangúlag választotta elnökének a KDNP szolnoki alapszervezete elnökének a párt tisztújító taggyűlésén.

„Az új elnök a szervezet elsődleges feladatának a párt aktívabb közéleti szerepvállalását tartja Szolnokon fontosnak, tekintettel a jelenleg kialakult politikai helyzetre” – olvashatjuk a KDNP szolnoki szervezetének Facebook-oldalán. Mint ismeretes, a várost továbbra is Szalay Ferenc fideszes polgármester vezeti, ám a város közgyűlésében a kormánypártok elveszítették többségüket. A testületben ugyanakkor markánsan megjelenik a kereszténydemokraták hangja, ugyanis a KDNP önálló képviselőcsoporttal rendelkezik Rusvai Károly vezetésével.

SZOMBATHELY: ALÁZATTAL KÉPVISELVE A KERESZTÉNYDEMOKRATA ÉRTÉKEKET

A vasi megyeszékhely KDNP-tagsága Melega Miklós szombathelyi önkormányzati képviselőt választotta elnökének, a titkár Kovács Péter lett. A párt megyei választmányába Harangozó Bertalan Vas megyei kormány megbízottat és Melega Miklóst delegálták.

„A megtisztelő feladatnak felelősséggel, legjobb tudásom szerint igyekszem megfelelni, a tagság munkájára és segítségére támaszkodva. Közös célunk a kereszténydemokrata értékek minél erőteljesebb megjelenítése a város közéletében” – olvashatjuk Melega Miklós közösségimédia-bejegyzésében.

A választási kampányt is értékeltük a megyei szervezők találkozóján

A szokásos fél éves munkaértekezleten az októberi önkormányzati választások kampányának értékelése is szóba került. A szervezők tapasztalata alapján a legtöbb helyen az elvégzett munka meghozta gyümölcsét, így továbbra is az ország számos pontján van hangsúlyos kereszténydemokrata jelenlét az önkormányzatokban, politikai közösségünk új polgármesterekkel, települési és megyei önkormányzati képviselőkkel büszkélkedhet.

Voltak azonban olyan helyek is, ahol az elvégzett munka a korábbi-

nál jelentősen több szavazatot hozott számunkra, ez mégsem volt elég a győzelemhez. Az értekezleten összegyűjtött tapasztalatok szerint az ellenzékre leadott szavazatok részben a kormánypártok iránt megmutató, az ellenzéki médiumok által is folyamatosan táplált ellenérzések miatt nőttek meg. A liberális média és az ellenzék által sugallt nihilizmus és a keresztény gyökerek, a hagyományos értékek tagadása komoly károkat okoz a társadalomban.

A következőkben ezért fokozottabb politikai küzdelemre kell fel-

készülni. Helyben is meg kell nyerni az önmagukat a kereszténydemokrata értékek ellen megfogalmazó ellenzékiekkel vívott csatákat. Ehhez még jobb felkészültségre és fokozott munkafegyelmre van szükség a kereszténydemokraták részéről is.

A tapasztalatok alapján látható továbbá, hogy csakis az értékeinket hangsúlyosan és hitelesen, a hatalomgyakorláshoz szükséges alázattal megjelenítő személyekkel vihetjük sikerre politikánkat. A keresztény kultúra védelmében, a nemzet határokon

átívelő egységéért és a magyar családok erősítéséért az elmúlt években végzett nagyon komoly kormányzati munka hosszú távú folytatása csak akkor lehetséges, ha közösségünk akcióképes és minél többen veszünk részt vesz a politikai munkában. Politikai szövetségünk társadalmi beágyazottságának további erősítésében, a fiatalabb korosztályok magunk mellé állításában a KDNP helyi szervezeteinek és hiteles politikusainak is jelentős szerepe lehet.

Gaal Gergely

A jövőnek feszülve

Tisztújító közgyűlését tartotta a KDNP Protestáns Műhely

Ritka, hogy a PM közgyűlése egy évben kétszer is ülésezik, de idén a tisztújítás okán így esett. Az októberi Baktalórántházán megtartott nagy sikerű konferencia és közgyűlés után (lásd alsó cikkünket) novemberben Budapesten ült össze a protestáns politikai közösség közgyűlése. Elsőrendű feladata a tisztségviselők megválasztása volt, de alkalom kínálkozott az előttük álló feladatok áttekintésére is.

A közgyűlés első részében Birkás Antal számolt be arról az útról, amelyet a PM az elmúlt öt évben bejárt. A kezdetek csekély létszámú, de nagy múltú közösségtől kezdve a jelenig. Egy olyan utat mutatott be, amelyen haladva komoly sikerek születtek, és továbbra is a célon tartva a szemünket még több jelentős eredmény várható. Az elnöki pozíció jelöltjeként is megtartott beszámoló során megköszönte azoknak a munkáját, akik ebben az időszakban segítettek a feladatok ellátásában, külön is köszönetet mondva annak a három elnökségi tagnak, akik az új ciklusra nem jelöltették magukat. Távolabbra tekintve megemlékezett arról a szolgálatról is, amelyet Békefy Lajos végzett elsősorban a külügyi kapcsolatok építése terén, de egyéb szakmai, tudományos munkásságát is méltatta.

A közgyűlésen adták át a Luther-Kálvin Emlék-

plakettet Botos Attila régióigazgatónak, a baktalórántházi helyi szervezet elnökének, az októberi konferencia főszerzőjének. Emlékplakettet vehetett át Birkás Antal elnök Horvay György korábbi PM-elnöktől az elmúlt időszakban végzett közösségépítő munkájáért.

A KDNP Protestáns Műhelyének tisztújításán az elnök (Birkás Antal) és az elnökhelyettes (Badacsonyi Zoltán) személyében nem történt változás, míg az elnökségi tagok mindhárman új tisztségviselőként kerültek az országos elnökségbe. Horvay György az idősebb generáció tagjaként ajánlotta fel szolgálatait és bölcsességét a PM számára. Botos Attila szatmári területen végzett szervezőmunkája bizonyos jele annak, hogy az elnökség tagjaként is értékes szolgálatot fog teljesíteni. Nagy Lenke a KDNP Fejér megyei szervezetének titkáráként 30

éves tapasztalattal rendelkezik a közösségi élet alakításában, számtalan kompetencia birtokában fogja segíteni a Protestáns Műhely jövőbeni munkáját.

A jelölti bemutatkozások során sok olyan elképzelés került napvilágra, amelyek integrálása a PM munkájába feltétlenül a közösség előrelépését eredményezi. A kapcsolatok minél szélesebb körének kiépítésével, a fiatalok felé történő nyitással, az eddig végzett elméleti munkák gyakorlati kiterjesztésével, nyilvános fellépésekkel igyekszik a PM a jövőben erőteljesen képviselni a protestáns keresztyéndemokráciát Magyarországon.

A közgyűlés egészében a jövőnek feszülés vágya uralkodott, hogy részben új utakra lépve, a régi eredményeket alapul véve keressék és találják meg azt a szerepet, amelyre elhívtak ebben a közösségben.

Köszönjük az Éghajlat Kávézó vendégszeretét!

Badacsonyi Zoltán

Mindig velem Uram, mindig velem...

Baktalórántházán tartotta idei konferenciáját és országos közgyűlését a KDNP Protestáns Műhelye (PM) októberben. Isten iránti hálaadással emlékezünk meg az eseményről és röviden áttekintjük az elhangzottakat.

B. Z. / KDNP PM

Baktalórántháza, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye közepe, ha földrajzilag nem is, de erre a néhány október végi napra feltétlenül a magyar protestáns keresztyéndemokrácia otthonává lett. Ide gyűltek a Protestáns Műhely tagjai és szimpatizánsai, valamint a megye keresztyéndemokrata vezetői, hogy közös ügyeikről véleményt cseréljenek, megerősödjének a testvéri közösségben, és újult, szolgálatra kész erővel térjenek haza. Soprontól Debrecenig mozdultak meg a Protestáns Műhely tagjai, és jöttek el, hogy ennek az értékes közösségnek aktív részesei lehessenek. A rendezvény főszerzője Botos Attila, a KDNP PM régióigazgatója, a helyi PM szervezet elnöke, önkormányzati főtanácsos volt.

Péntek délután áhitattal kezdődött a találkozó, Istennek ajánlva a konferenciát. Az áhitatot követően a Protestáns Műhelynek oly' kedves teremtésvédelemhez kapcsolódóan egy dokumentumfilmet láthattunk vetítésre került sor a baktalórántházi gimnázium kollégiumában. A film a Bakonybélben immár negyedik alkalommal megrendezett teremtésünnepet mutatta be, a jelenlévő szervező, Békefy Lajos narrációjával.

A konferenciára több mint száz hallgató gyűlt össze szombaton a városi Dégenfeld Művelődési Központban. A Kárpátaljai Egyházkerület „hymuszával”, a Mindig velem Uram, mindig velem kezdetű református énekkel emelték magasba szívüket a résztvevők. Elsőként egyik házigazdaként szólalt fel Nagy Lajos, Baktalórántháza polgármestere, a KDNP PM tagja, aki jó szívvel köszöntötte a konferenciát városában. Zán Fábian Sándor kárpátaljai püspök a kezdő énekre is utalva felidézte a határon túli magyaroknak a legnehezebb időben is kitartó és megtartó hitét. Köszöntötte a konferenciát és felszólalt még Kovács Kálmán baktalórántházi református lelképásztor; Nagy Béla, a Kárpátaljai Egyházkerület főgondnoka; Seszták Oszkár, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Közgyűlés keresztyéndemokrata elnöke; Kovács Sándor fideszes országgyűlési képviselő, valamint Kiss Béla és Fülöp István, a Járási Hivatal hivatalvezetői. A római katolikus és a görög katolikus egyház részéről Juhász Imre esperes-helyettes, Újfehértó plébánosa és

Miló Miklós nyugalmazott görög katolikus esperes szólalt fel, és hozta el közösségeik testvéri üdvözlését.

Takács Péter történész, az MTA doktora „*Protestánsok és katolikusok egymás ellen és egymásért folytatott küzdelme a magyar történelemben*” címmel tartott előadást, míg Békefy Lajos professzor a keresztyéndemokrata helytállás 21. századi szerepéről és jelentőségéről beszélt, felidézve a múlt nagy alakjainak vonatkozó tanítását is. Fintor Gábor, a Tokaji Fesztiválatlan ügyvezetője a nagyszabású, és immár világsztárokkal is büszkélkedő rendezvényt mutatta be a résztvevőknek.

A konferencia zárszavában Badacsonyi Zoltán, a Protestáns Műhely elnökhelyettese az elmúlt időszak történéseit látva fogalmazott meg néhány gondolatot, amely fundamentumként kell, hogy meggyökerezzen. Az evangéliumi szó fontosságára hívta fel a figyelmet, a mindenkinek szóló jó hírre, melyre egy társadalom békés, kiegyensúlyozott, emberi méltóságot és szabadságot tiszteletben tartó jövőt építhet. Fontosnak nevezte, hogy a kimondott szavaknak hitele legyen és kiemelte az ima fontosságát.

A Protestáns Műhely közgyűlésére szombat délután került sor a Dégenfeld-kastély gyönyörű dísztermében. Néhány kötelező napirendi ponton túl a közgyűlés határozatot fogadott el az ún. Baktalórántházi Manifesztumról. A kiáltvány a Műhely alapelveinek, vezérlőgondolatainak újrafogalmazására tesz kísérletet. A közgyűlés felszólalásából és az elfogadott dokumentumból is határozott erővel tör elő a vágy, hogy a PM megkeresse és újra megtalálja az identitását, szerepét a mai keresztyéndemokrata közélet palettáján.

Az elnökhelyettes irányt mutató felszólalásában az alábbi területeken való fejlődést hangsúlyozta: az identitás megtalálása; belső szervezeti megerősödés; releváns szakpolitikák kidolgozása és véleményezése, együttműködésben a Keresztyéndemokrata Néppárttal; valamint kapcsolatok felépítése hazai és külföldi egyházakkal. A közgyűlésen részt vevő Bakk István, a Bakk Endre Kanonok Alapítvány képviselőjében együttműködését ajánlotta fel a Protestáns Műhely számára.

A közgyűlés és a szombati nap zárásaként 3 almát ültettek el a résztvevők városban, szemük előtt tartva

Luther gondolatát: Ha tudnám, hogy holnap elpusztul a világ, ma még ültetnék egy almát. Az irreális optimizmus vagy világvége-riadalom helyett ezzel az evangéliumi józansággal és hittel zárta a Protestáns Műhely szombati konferenciáját és közgyűlését.

Az esti áhítat után a Protestáns Műhely stratégiai gondolkodásának jeleként szabadon beszélgettek a résztvevők a keresztyéndemokrácia aktualitásairól, tendenciáiról, lehetőségeiről. Építő javaslatok, előreívó gondolatok és hasznos tanácsok gyűltek össze azzal a reménnyel, hogy ezekből formálódik a jövő műhelye.

A vasárnapi reggelit követően a Protestáns Műhely tagjai részt vettek a református istentiszteleten, ahol Békefy Lajos nagytiszteletű úr prédikált a gyülekezet vendégszerető közösségében, majd Kovács Kálmán lelképásztor kalauzolásával megtekintették a felújítás alatt álló templomot.

Nagy szavak helyett álljanak itt néhány résztvevő – mindennél többet jelentő – gondolatai:

„*Én úgy jöttem ide, mint egy munkahelyre, hogy segítsen a rendezvényt, de úgy megyek el, mint aki nagyon sokat kapott. Nem én adtam igazán, hanem nekem adtak sokat.*”

„*Más emberként jöttem el, mint ahogy mentem.*”

„*Nagyon jó érzés volt egy olyan közösségben lenni, ahol nincs piszkálódás és harag.*”

Hisszük, hogy nem embertől van ez, hanem a munkálkodó Szentlélek által! Áldott a mennyei Atya, aki szíveket átfőrt az erővel volt jelen ezen az alkalmon!

A KDNP Protestáns Műhelyének országos elnöksége kifejezi köszönetét a szervezésben és a lebonyolításban jeleskedőknek, úgy mint Botos Attilának, a KDNP PM régióigazgatójának, aki a rendezvény főszerzője volt; Nagy Lajos PM-tagnak, Baktalórántháza Város polgármesterének; Kovács Kálmán nagytiszteletű úrnak; a Vay Ádám Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium igazgatójának, Gerják Józsefnek és az iskola munkatársainak; a Dégenfeld Művelődési Ház igazgatójának, Bodnár István úrnak és munkatársainak; a nagylelkű támogatóknak; és mindazoknak is, akik névtelenül, de közreműködtek a rendezvény sikerében.

KDNP 75 – Következétesen képviselve a kereszténydemokrata értékeket az Országgyűlés egyetlen történelmi és egyedüli világnézeti pártjaként

Idén ünnepeltük a KDNP – és ezáltal a modern magyar kereszténydemokrácia – 75. születésnapját, és emlékeztünk meg arról, hogy a pártot 30 éve szervezték újjá. A Hazánkban is számos cikk foglalkozott a honi kereszténydemokrácia történetével. A múltidézt most a kereszténydemokrata párt 56-os és 89-es újraalakulásának felidézésével és a rendszerváltást követő három évtized párttörténetének bemutatásával zárjuk. Ehhez nagyrészt Kiss Mária Rita, Petrás Éva és Szabó Róbert történészeknek a Barankovics István Alapítvány honlapján elérhető tanulmányait használtuk fel.

HAZÁNK – BARANKOVICS.HU

56: A MI ROPPANT FELELŐSÉGÜNK

1956 októberében Magyarországon békés tüntetéssel kezdődő fegyveres felkelés, forradalom, majd szabadságharc bontakozott ki a Rákosi Mátyás névvel összefonódó kommunista diktatúra, valamint a szovjet megszállás ellen. A forradalom napjait élénk politikai pezsgés jellemezte. Nagy Imre miniszterelnök október 30-án a Magyar Dolgozók Pártja vezetőségének döntése alapján jelentette be az egypártrendszer megszüntetését és a koalíciós kormányzás visszaállítását. Újjáalakult a Demokrata Néppárt is.

Október 30-án a Magyar Dolgozók Pártjának elnöksége kimondta a párt feloszlását és helyette Magyar Szocialista Munkáspárt névvel új párt alakítását határozta el. A fentebbi eseményekkel egy időben a volt koalíciós pártok közül újjászerveződött a Szociáldemokrata Párt, a Független Kisgazdapárt és Petőfi Párt néven a Nemzeti Parasztpárt. Reinkarnálódott szinte a teljes 1947-es pártpaletta, és napról napra jelentkeztek be újabb pártok is. A koalíciós időszak ellenzéki pártjai közül többen – köztük a Demokrata Néppárt is – programmal, illetve programképzésekkel is jelentkeztek. A Demokrata Néppárt egykori (1947-es) országgyűlési képviselői közül Farkas Dénes, Keresztes Sándor, Mihelics Vid és Székely Imre Kálmán 1956. október 30-án intézett levelet Nagy Imre miniszterelnökhöz, s ebben jelentették be a DNP újrarendelését, valamint azt a szándékukat, hogy a párt részt kíván venni a legközelebbi szabad országgyűlési választásokon.

November 1-jén Farkas Dénes – korelnökként – a rádióban is bejelentette a Demokrata Néppárt újjáalakulásáról szóló hírt és egyúttal felszólította a párt volt képviselőit, valamint korábbi híveit, hogy azonnal kezdjék meg mindenütt – vidéken is – a békés és nyugodt szervezkedést. Mihelics Vid ugyanezen a napon a Hazánk napilapként való megjelentetését kérte Nagy Imrétől, majd a lap egyetlen megjelent számában, 1956. november 4-én A mi roppant felelőségünk című vezércikkében foglalt állást a

program végleges formába öntéséig a DNP legfontosabb politikai irányelvei és törekvései tekintetében. Amint írja: „Nemzeti szabadságunk visszaszerzése halhatatlan dicsősége népünknek, elsősorban ifjúságunknak. Olyan tény, amelyhez foghatót aligha, vagy egyáltalán nem találunk a magunk és más nemzetek történetében. Honfitársaink ezrei és tízezrei – megannyi hős – áldozták fel életüket, és ontották véréket ugyanazért az eszményért: a független, demokratikus és szociális magyar állam megteremtéséért.”

A DNP új programja az 1947-es programon alapult, ezt azonban Magyarország aktuális helyzetéből fakadó követelésekkel egészítette ki. Követelte például Magyarország semlegességének kimondását, a szovjet csapatok azonnali kivonását az ország területéről, a Varsói Szerződésből való kilépést. Kiállt a sajtó- és véleményszabadság, valamint a vállásszabadság mellett, titkos és szabad parlamenti választásokat követelt. Gazdasági téren a magántulajdon védelmét szorgalmazta, miközben „tudomásul vette a nemzetgazdaságnak állami, szövetkezeti és magán-szektorra oszlását.” A szakszervezetek szabadságának visszaállítása, az egyetemi autonómia, a munka és a tőke helyes összeegyeztetése, a méltányos kártérítés, a törvényesség betartása fontos tényezőkkel egészítette ki a korábbi programot.

A Demokrata Néppárt a Mérleg utcában kapott vissza helyiségeket, ahol a párt ideiglenes központját rendezték be. A kibontakozásra azonban – miként az országnak – a Demokrata Néppártnak sem hagyott időt a történelem. Szakolczai György, akinek ekkor az volt a feladata, hogy az utcáról bejövőket a pártházban szóval tartsa és informálja, így emlékszik vissza a rövidéletű újjáalapítás végét jelentő 1956. november 4-i eseményekre: „November 4-én reggel bementem a Mérleg utcába. Az utca tele volt szovjet tankokkal, ágyúcsövek Buda felé mutatott. Barátságosan mosolyogva integettem a tankok körül sétálgató szovjet katonáknak. (...) Félve csöngettem be, mert az épület házmestere már a forradalom előtt is az épület házmestere, tehát az MDP alkalmazottja volt, és ott lakott, de

szó nélkül beengedett. Elégettem minden iratot, amit tudtam. (...) Vértó szívvel hagytam ott a Hazánk másfél évfolyamát, ezt a pótolhatatlan dokumentumot, de ekkora ellenzéki újságtömeggel, sőt semmiféle csomaggal sem mertem kimenni az utcára. A házmestertől barátságosan elköszöntem, és a szovjet katonáknak barátságosan integetve, szélesen lengetve üres kezemet, és ezzel megszűröl mutatva, hogy semmi sincs nálam, hazamentem.”

Szakolczai György későbbi kutatásaiból tudjuk azt is, hogy Bibó István az 1956. december 8-i kibontakozási tervéhez jó néven vette a Demokrata Néppárt csatlakozását. Mint Bibó Keresztes Sándornak írt, 1956. december 14-i levelében kifejtette, magától értetődőnek tartja, hogy „...a Demokrata Néppárt a jövőben magyar demokratikus közélet teljes jogú politikai tényezője választási és egyéb vonatkozásban akadálytalanul működhet.” Majd így folytatja: „... az a leghatározottabb véleményem, hogy egy kifejezetten keresztény világnézeti párt politikai szereplése, függetlenül attól a politikai, erkölcsi szükségességtől, hogy az ilyen politikai hitvallású tömegek kívánságának eleget kell tenni, az egész magyar politikai élet egyensúlya szempontjából is szükséges és fontos tényező. Ebből következik, hogy abban az esetben, ha a leendő magyar közélet első nehéz időben a pártok számának bizonyos korlátozására kerülne sor, úgy az első szabályos választásnál a négy koalíciós pártnak és a Demokrata Néppártnak kellene indulnia.”

A szovjet tankok azonban útját állták bármilyen békés kibontakozásnak és a kádári megtorlást az aktivizálódó kereszténydemokraták sem kerülhették el. Az elszenvedett büntetések aránytalanul sújtották a forradalmi eseményekben résztvevőket. Kováts Ferencet, aki a Zala Megyei Forradalmi Bizottság tagja lett, és akit a DNP újjáalakult Zala megyei szervezetének elnökévé választották, néhány heti őrizet után szabadon engedték. Ugyanakkor Horváth Ferenc, aki a zalaszentgróti járási nemzeti bizottság elnöke lett – így került be a megyei forradalmi bizottságba, és lett emellett a DNP ideiglenes megyei és városi vezetőségének társelnöke –

tizenkét évet kapott. Összességében elmondható, hogy a Demokrata Néppárt 1949 feloszlását követő emigrációs hullám után itthon maradtok életét még inkább megtörte az 1956-os eseménysorozatban való részvétel – az a történelmi tapasztalat, amelyről Mihelics Vid a következőképpen írt: „Elemi erővel szakadtak fel a gátak, amelyek az igazabb, a szebb, a jobb felé törő vágyakat annyi éven át oly levegőtlen, sivár mederbe próbálták szorítani, az emberi méltóság megalázásával, a fizikai lét megvonásával, a lélek és a szív kegyetlen gyöttrésével.”

KDNP A DNP ÖRÖKÉBEN

A párt újjáalakulásának egyik közvetlen előzménye a kereszténydemokrácia szellemi műhelye, az 1988-ban alakult Márton Áron Társaság volt. A pártszervezés konkrét munkálatai csak viszonylag későn 1989 márciusától indultak el. A szervezők egy keresztény világnézet talaján álló, az egyházak hit- és erkölcsanát képviselő, de nem egyházi párt megalakításán fáradoztak, amely nyitott az egész társadalom felé és számít a nem hívők támogatására is.

A Kereszténydemokrata Néppárt az első szabadon választott parlament pártjai közül az utolsóként alakult meg, de az 1989. szeptember 30-i ülést már komolyabb szervezőmunkák előzték meg. A párt szervezése hivatalosan '89 márciusában indult el, amikor Keresztes Sándor, Matheovits Ferenc és Ugrin József volt demokrata néppárti képviselők nyilatkozatban jelentették be, hogy a KDNP „újra megjelenik a politikai közéletben”. A hazai szervezésen túl azonban a kereszténydemokraták az emigrációban élő volt DNP-s képviselők segítségére is számíthatott.

A Kereszténydemokrata Néppárt első megnyilatkozásaiban a DNP és Barankovics István örökségét hangsúlyozta. Politikai szempontból fontos pont volt ez, hiszen számos párt bontott zászlót a rendszerváltás időszakában, amely keresztény jelzöt vett föl, a Demokrata Néppárttal való azonosság rögtön kiemelte e rengetegből a Keresztes Sándor vezette közösséget. A politikai marketing mellett volt azonban egy sokkal értékesebb hozadéka is a felvállalt

örökségnek: a nemzetközi kapcsolati háló. A Kereszténydemokrata Néppárt parlamentbe jutását és megszerveződését ugyanis nem utolsósorban köszönhetette a volt DNP-s képviselők újraaktivizálódásának, és a nyugat-európai kereszténydemokrata pártok támogatásának. Bár az Ellenzéki Kerekasztal-tárgyalásokba csak késve csatlakozott, ahol a már tekintélyes táborral rendelkező pártok kifogásolták kezdeti szervezetlenségét, a nyugat-európai testvérszervezetek bizalma nagyon sokat jelentett a párt tekintélyének növelésében.

A József Attila (ma: Szent Imre) Gimnáziumban tartott szeptember 30-i alakuló ülés ezért is volt fontos esemény a forrongó, változó és fokozatosan kinyíló '89-es Magyarországon. A párt hivatalos tagságának küldöttjei több mint 150-en voltak, a meghívott vendégek pedig körülbelül 300-an – számolt be a rendezvényről később Kovács K. Zoltán volt demokrata néppárti képviselő. Képviseltette magát a rendezvényen az Európai Parlament kereszténydemokrata frakciója, a holland Kereszténydemokrata Párt, a belga Keresztényszociális Párt, a német Kereszténydemokrata Unió (CDU), a bajor Keresztényszociális Unió (CSU), a Hans Seidel Alapítvány, az Osztrák Néppárt (ÖVP), Lengyelországból pedig a Szolidaritás és a Katolikus Munkapárt. Az emigráns DNP-s képviselők közül hazaérkezett az ülésre Münchenből Kovács K. Zoltán, Kanadából Mézes Miklós és New Yorkból Varga László. A hazai pártéletből a Magyar Demokrata Fórum képviseltette magát és Antall József tartott beszédet.

A szeptember 30-i ülés érdemi része a tisztségviselők megválasztása, a párt programjának és alapszabályának elfogadása volt. A szervezőbizottságot szeptemberig vezető Keresztes Sándort választották pártelnökké, főtítkára Ugrin Emese (Ugrin József lánya) lett. Az ősz folyamán a következő fontos esemény a november 26-i „négyigenes” népszavazás volt, amely kampányban a KDNP – minthogy aláírták a Nemzeti Kerekasztal-tárgyalásokon született megállapodást – nem vett részt, és a tagság lelkiismeretére bízta a döntést.

KORMÁNYZATI SZEREPBEN (1990-94)

1990. március 25-én és április 8-án tartották az első szabad (kétfordulós) országgyűlési választásokat, ahol a KDNP a szavazatok 6,46 %-át szerezte meg, és összesen 21 mandátumot gyűjtött (három egyéni képviselőt választottak meg Nógrád megyéből). A Kereszténydemokrata Néppárt 1990-es országgyűlési választásokon való szereplésének kettős megítélése van. Egyrészt sikerként könyvelhető el a parlamentbe kerülés a késői indulás és a szervezeti rendezetlenségek tükrében, másrészt azonban a Demokrata Néppárt örökségéből kiindulva nagyobb sikert várt el magától a párt, magas volt a mérce, amit megugorhatott volna. A választások után azonnal megkezdődtek a koalíciós tárgyalások, és többkörös egyeztetés után a KDNP végül megkötötte a megállapodást a választásokon győztes MDF-fel és a harmadik eredményt elérő Független Kisgazdapárttal (FKGP). A kereszt-

nydemokraták a kormányban egy miniszteri tisztséget (Surján László népjóléti miniszter), három államtitkári (Isépy Tamás, Lukáts Miklós és Pálos Miklós) és a vatikáni nagykövetségi pozíciót (Keresztes Sándor) kapták meg. Május végén a párt tisztújító gyűlést tartott, ahol Surján Lászlót választották meg pártelnökké.

Az első ciklusban a KDNP alapvetően együtt haladt az MDF-fel, ami miatt sokan szürkeséggel vádolták meg, a tagság sorai közül is többen (főképp Keresztes Sándor) felrótták szatellitpárti jellegét, mások azonban a kispártiságból adódó realitásnak nevezték, hogy a közvélemény számára nem tűnik vitálisabbnak a párt. A kereszténydemokraták nyugodt építkezést folytathattak az első parlamenti ciklusban, minden megyében kiépítették a szervezeti bázist, és mentesek voltak a kigazdákéhoz hasonló botrányoktól, amely által a koalícióban fel is értékelődött szerepük. A ciklus végére a kezdeti egy helyett három miniszteri pozíciót tudhat magukénak (Surján László mellett Füzessy Tibor titokminiszter és Latorcai János ipari és kereskedelmi miniszter személyében). A kormánypolitikával kapcsolatban a privatizáció, a kárpótlások és az „abortusz-törvényként” elhíresült egészségügyi szabályozással kapcsolatban fogalmazott meg eltérő, saját álláspontot a párt. A társadalombiztosítási rendszer kidolgozását, valamint az egyházi ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezését pedig sikerként könyvelte el. A belső pártélet szempontjából a KDNP rendszerváltozás utáni történetének egyik legsikeresebb vállalkozását valósította meg '92 áprilisában, első

kongresszusán. Többfordulós egyeztetésen a párt helyi szervezetei és munkacsoportjai bevonásával programvázlatot készítettek, amit április 24 és 26. között Gödöllőn vitattak meg szekciókra bontva. A tanácskozáson – akárcsak az alakuló, '89-es gyűlésen – a nyugati testvérpártok is szép számmal képviselték magukat, Wilfried Martens, az Európai Néppárt akkori elnöke végigülte a tanácskozást. A viták során kicsiszolt programtéziseket a tanácskozás harmadik napján szavazták meg, amelyet további egyeztetések és szerkesztés után novemberben fogadott el „Alapelvekként” a párt választmánya.

A következő országgyűlési választások előtt már egyértelműen látni lehetett, hogy az MDF jelentősen elvesztette támogatottságát, és el fogja veszíteni lehetőségét a kormányzásra. Bár a KDNP '90-es szerepléséhez képest komoly előrelépésben bízott, végül csak kismértékben tudta javítani pozícióját, a szavazatok 7,03 %-a mellett 22 mandátumot kapott. A pártra szavazók 94%-a vallásos embernek, döntő többségük katolikusnak mondta magát. A rendszerváltás utáni második választás a jobboldal politikai súlyának általános csökkenését hozta, a jobbközép koalíciót leváltotta az MSZP–SZDSZ-kormány, amely több mint 2/3-os támogatottságot kapott. A kialakult szituáció fokozott erővel vetette fel a párt modernizálásának és a korábbihoz képest önállóbb arculat kialakításának kérdését. Ennek szükségességében mind a pártelit, mind a tagság és a szimpatizánsok körében több-kevesebb konszenzus uralkodott. A megújulás útjait illetően azonban a különböző elképzelések integrálása helyett azok pusztító összezapása következett be.

VÁLSÁGBAN

Az események hatására a KDNP egyre inkább két-, majd később hárompólusúvá vált, a szembenálló csoportok a parlamenti frakció, az országos választmány és az elnökség körül tömörültek. A vitázó felek közötti koncepcionális különbségek leginkább a szövetségi politika kérdésében csúcsosodtak ki. Ennek eldöntése egyben a pártnak a magyar politikai palettán elfoglalt helyét is befolyásolta. Míg a parlamenti frakció a polgári középérőkhöz (Fidesz, MDF) közeledett és egyféle „polgári összefogást” tartott kívánatosnak, addig a Giczey György körül tömörülők a magyar pártrendszer jobbszélén elhelyezkedő pártokból alakított „nemzeti összefogáshoz” csatlakozást hirdették. Ez az irányvonal – legalábbis retorikájában – a korszakban Fidesz-ellenes politikát folytató Független Kisgazdapárthoz, valamint a radikális MIÉP-hez való közeledést jelentette. A párt mérsékeltnak nevezett szárnya ugyanakkor

Te Deum Hálaadó szentmise

A KDNP alapításának 75. évfordulója alkalmából
2019. december 22., délelőtt 10:00

Kalocsa, Nagyboldogasszony-főszékesegyház
(6300 Kalocsa, Szentháromság tér)

A szentmisét **Dr. Bábel Balázs** érsek,
a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye főpásztora celebrálja.

A szentmisét követően érsek úr meghívására lehetőség nyílik
a felújított püspöki palota és könyvtár megtekintésére.

létrehozta a Barankovics-platformot.

Az 1995-ben pártelnökké választott Giczy György nevével fémjelzett pártvezetés politikai ámokfutása és az általa elindított kizárások komoly szervezeti és erkölcsi károkat okoztak a magyarországi kereszténydemokráciának. A Giczy-féle politika több alkalommal megsértette a saját maga által vezetett szervezet alapszabályát, a párt szétesett, szervezeti anarchiába süllyedt, majd egyre jelentéktelenebb politikai erővé vált, mivel sem az 1998-as sem pedig a 2002-es választásokon nem sikerült bejutnia a parlamentbe.

A leépülést jelzik a párttörténet numerikus adatai is. A KDNP 1994-es szervezeti kiépítettsége elégedettségre adhatott okot, egyes források szerint mintegy 600 alapszervezetet tartottak nyilván közel 30 ezer taggal. A válság következtében ezek 40%-át elveszítette, az 1998-as választásokon pedig közel 200 ezerrel csökkent szavazói száma. A választók nem tolerálták a Giczy-féle vezetés botrányos politikáját, és „kiszavazták” az Országgyűlésből az általa vezetett pártot.

MKDSZ: A VALÓDI KERESZTÉNYDEMOKRATA ÉRTÉKEK ÁTMENTÉSÉNEK SIKERES KÍSÉRLETE

A pártból kizártak 1997 nyarán megalkotották a Magyar Kereszténydemokrata Szövetséget (MKDSZ), amely a KDNP barankovicsi, európai hagyományát akarta átmenteni. A kereszténydemokrata értékek átmentése céljából született MKDSZ végül is társadalmi szervezetként és nem ellenpártként jött létre. Az 1998-as választások előtt közös jelöltek indításáról írt alá megállapodást a Fideszszel. Ez a megoldás – ahogy Latorcai János később a Házánknak adott interjújában fogalmazott – „politikai menedékjogot” jelentett a magyarországi kereszténydemokrácia számára. Miközben tehát maga a KDNP kívül rekedt a parlamenten, a pártból puccsista eszközökkel kizárt politikusai a választók akaratából újra képviselői mandátumhoz jutottak.

A '97-es botrányba fulladt és Giczy pártelnöki tisztségét megerősítő országos választmányt a pártból kizártak (elsősorban Szokolczai György és Varga László) megtámadták a bíróságon, és hosszas pereskedés után a Legfelsőbb Bíróság megsemmisítette a választmányi döntést. 2002-ben így kerülhetett sor egy ismételt országos tisztújító küldöttgyűlésre, ahol az MKDSZ-ben szerepet vállalók szerezték meg (szerezték vissza) a KDNP irányítását és működtetését.

A 2002-ben harmadszorra újjászervezett KDNP elnöke a párt emblematikus figurája, Varga László lett, aki egész életében következetesen képviselte az irányzat érdekeit. Jelen volt a kereszténydemokrata párt tör-

KDNP-s országgyűlési képviselők csoportképe a 2018-as választások után

ténetének mindhárom meghatározó eseményénél. A koalíciós korszakban szervezője, majd országgyűlési képviselője volt a Barankovics-pártnak, az emigrációból 1990 májusában történt hazatelepülése után azért dolgozott, hogy a KDNP megerősödve készülhessen a következő választásokra, a válság korában pedig Kovács K. Zoltánnal együtt döntő szerepet vállalt a párt alapszabályszerű működésének helyreállításáért folyó küzdelemben. A kereszténydemokrata egység megteremtése érdekében az elnök legfontosabb feladatának a KDNP és az MKDSZ integrációjának létrehozását tekintette, ami végül is csak halála után, 2006-ban valósult meg. Az újjászervezett párt – visszatérve korábbi politizálási hagyományaihoz – a jobbközépen határozta meg helyét a magyar politikai palettán és együttműködési szándékát fejezte ki a polgári erőkkal. A párt nemzetközi tekintélye is helyreállt, amikor felvették az Európai Néppárt tagjainak sorába.

Varga László halála után 2003-ban a KDNP elnökévé Semjén Zsoltot választották, aki a 2006-os választások előtt megállapodást kötött a Fideszszel a két párt jelöltjeinek közös listán történő indításáról. Az eredmények alapján – kilenc év szünet után – újra KDNP-frakció alakulhatott, amely 2006 és 2010 között a Gyurcsány-kormány ellenzékeként politizált, szorosan együttműködve a Fideszszel. A 23 tagú képviselőcsoport vezetője Semjén Zsolt pártelnök lett.

KDNP A KERESZTÉNYDEMOKRATA KORMÁNYOKBAN

A 2010-es választások a KDNP számára nemcsak mandátumainak 23-ról 36-ra növekedését, hanem a korábbi ellenzéki szerepből való kitörés lehetőségét is meghozták. A Fidesz–KDNP-pártszövetség mind az országgyűlési, mind az önkor-

mányzati választásokon kiemelkedő támogatottságot kapott. A parlamenti frakció vezetője Harrach Péter lett, s a KDNP számos megyei jogú városban, fővárosi kerületben, kisebb településen adott polgármestert, lett kereszténydemokrata megyei közgyűlési elnök, megyei kormány megbízott és Bagdy Gábor személyében Budapesten főpolgármesteri pozíciót is szerzett.

Az európai parlamenti választáson is rendre együtt indul a KDNP a Fideszszel. Ennek köszönhetően 2004-től 2014-ig Surján László, 2014 óta pedig Hölvényi György képviseli a KDNP-t az EP-ben. Surján László, aki a KDNP tiszteletbeli elnöke, 2012 és 14 között az Európai Parlament egyik alelnöki tisztségét is betöltötte.

A Fidesz–KDNP „Nemzeti ügyek politikája” címet viselő 2010-es választási programja a polgárok státuszbiztonságának megteremtésére helyezte a hangsúlyt. A szociálpolitika új alapokra helyezését, gazdasági biztonságot és közbiztonságot ígért. Joguralmat, kiszámítható politikát, az írott és íratlan erkölcsi szabályoknak a megerősített állam általi betartását és betartatását helyezte kilátásba. Sikerét többek között annak köszönhetjük, hogy a válság sújtotta országban a rend és stabilitás ígérete egybeesett a választók nemzeti egység igényével és értékelkötelezettségével. A keresztény-nemzeti elkötelezettségű kormányok az alkotmányos többség birtokában új, kereszténydemokrata ihletettségű Alaptörvényt fogadtak el, melynek Preambuluma a Himnusz első sorával kezdődik, így Isten neve is benne foglaltatik. Az Alaptörvény többek között kimondja a magzati élet védelmét, de belekerült a határon túli magyarok iránti felelősségvállalás is – amely megvetette a könnyített magyar állampolgárság alapjait, így az erről szóló törvény eredményeként mostanáig 1,1 millió határon túli magyar kapta meg vagy vissza magyar állampolgárságát.

2010 és 14 között a KDNP-nek egy miniszteri (Semjén Zsolt nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszter) és hat államtitkári pozíciója volt, sőt a kereszténydemokrata pártelnök személyében miniszterelnök-helyettesi tisztséget is kapott.

2014-ben a pártszövetség ismét kétharmados többséget kapott a parlamentben (amit egy időközi választáson végül 2015 elején veszített el, majd a 2018-as választások eredményeként szerzett vissza), a megalakuló harmadik Orbán-kormányban két, majd három végül négy miniszteri pozíciót kapott: Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettesként és nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszterként, Seszták Miklós nemzetgazdasági miniszterként, 2015-től Simicskó István honvédelmi miniszterként, 2017-től pedig Süli János a paksi atomerőmű két új blokkjának tervezéséért, megépítéséért és üzembe helyezéséért felelős tárca nélküli miniszterként dolgozott. Emellett három államtitkári kinevezést is kaptak kereszténydemokrata politikusok.

Jelenleg Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettesként és nemzetpolitikáért, egyházügyekért és nemzetiségekért felelős tárca nélküli miniszterként és Süli János a paksi erőmű bővítéséért felelős tárca nélküli miniszterként dolgoznak a negyedik Orbán-kormány tagjaként. Államtitkárként is számos KDNP-s politikus tevékenykedik: Rétvári Bence az Emberi Erőforrások Minisztériuma parlamenti államtitkára, miniszterhelyettese, Schanda Tamás pedig az Innovációs és Technológiai Minisztériumban tölti be ugyanezen pozíciókat. Azbej Tristan az üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps program lebonyolításáért felelős államtitkárként, Fülöp Attila szociális ügyekért felelős államtitkárként, Soltész Miklós pedig egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkárként dolgozik.

Rétvári Bence: A nyílt társadalom harca a közösségi társadalom ellen: közös erkölcsi alap vs. egyéni erkölcs

A nyílt társadalom élből elveti, hogy az erkölcsnek meghatározó helye van a közéleti kérdések értékelésében és a döntéshozatalban. A világnézeti semlegességet hirdeti, ami fából vas-karika, mert minden tettünk, minden mondatunk ezer szállal kötődik a világnézetünkhöz.

A nyílt társadalomban nincs közös erkölcs, csak egyéni erkölcs. Mindenki csak a maga módján lesz erkölcsös vagy erkölestelen. Így oda jutunk, hogy senki nem ítélt meg másokat erkölcsi alapon, hiszen nincsen közmegegyezés arról, hogy mi a jó és mi a rossz. Ami egyben azt is jelenti, hogy a nyílt társadalomban minden viszonylagos, nincsen az erkölcsi tartalmú szavaknak közös jelentése. Az általános értékrelativizmus pedig egyenesen vezet az értékvesztéshez és a közösségek széteséséhez.

A kereszténydemokrata közösségi társadalomban azonban van tartalma

a jónak és a rossznak, az erkölcsösnek és az erkölccsel ellentétesnek, a dolgok megnevezhetőek és meghatározhatóak, sőt megnevezendőek és meghatározandóak. Ebből is látható, hogy a nyelv központi politikai csatater, aki uralja a nyelvet, az könnyebben tematizálja a közbeszédet is. Ezért fontos a liberálisok számára a politikailag korrekt beszédmód. A

kimondott és kikerült szavak egyben magukban hordozzák a világlátást is.

A kereszténydemokrata nem jogszolgáltatásról, hanem igazságszolgáltatásról beszél; nem természetvédelemről, hanem természetvédelemről; nem pozitív jogról, hanem természetjogról; nem csak szolidaritásról, de felebaráti szeretetről is; nem pusztán emberi jogokról, hanem emberi méltóságról; nem személyi jövedelemadóról, hanem családi adózásról. És a példák még sorolhatók.

A kereszténydemokrata politika fontos alapja a közösségi értékek melletti kiállás. A liberális nyílt társadalom fő fegyvere a megbélyegzés.

A liberális nyílt társadalom negatív spirált indít be. A sérülékenyeket még sérülékenyebbé teszi azzal, hogy elvágja közösségi kapcsolataikat, ezzel a segítség lehetőségét. A gátlástalanokat még gátlástalanabbá teszi azzal, hogy tagadja a közös erkölcsből

fakadó korlátokat. A liberalizmus azt üzeni: neked minden jár, ami az életed kellemesebbé teszi, a szabályok csak a boldog életed gátját jelentik.

A liberálisok sokszor a saját maguk által teremtett média- és véleménybuborékban élnek. Akik a buborékon kívül gondolkoznak, azokat meg sem értik, lenéznek, és ingerülten középkorinak vagy provinciálisnak degradálják őket. Egy liberális könnyen válhat az elvont ideológiai foglyává, és észre se veszi, hogy a többséget ezek a kérdések nem érdeklik, a józanész alapján vagy a mindennapi gyakorlati élethelyzetekben az ilyen ideológiai kérdések fel sem merülnek.

A fenti írás a KDNP alelnökének kereszténydemokráciáról szóló, 12 részes sorozatának egyik cikke. Az írások a Vasárnap.hu oldalon olvashatók

Azbej Tristan: Gyurcsányék teljesen hülyének nézik a fiatalokat

Azt valljuk, hogy senki sem tehető felelőssé elődei bűneiért. De azt is gondoljuk, nem lehet úgy tenni, mintha a másokat megnyomorító, az egész országot romba döntő cselekedetek nem is léteznének, főleg, ha azok előnye az utódok szerénytelenül élvezik. Különösen ma, az 1956-os forradalom leverésének gyásznapján nem tehetünk így.

Szimbolikus módon testet ölt mindez a történelmi igazságtalanság abban, ahogyan Gyurcsányé a férjével közösen élvezi azokat az örökölt javakat, amelyeket annak idején erőszakkal szereztek a kommunista diktatúra működtetői nagypapa, Apró Antal számára.

Raadásként az átmentett vagyont és képmutató státuszukat most trendi köntösbe bújtatva próbálják legitimálni a fiatalok körében.

Ennek ékes példája rózsadombi villájuk. Erre persze mondhatnánk, hogy ezt kemény munkával bárki elérhetné. Igen ám, csak hogy a rezidencia – ahonnan Gyurcsányék behízelegve igyekeznek az új szövetségeseiken keresztül megragadni a „momentumot” és az új generációt magukhoz édesgetni – egy zsidó honfitársam elkobzásra kijelölt vagyona volt, végül pedig a kommunisták lakóhelyéül jelölte ki a pártállami hatalom. Most Klára

asszonyék rezidenciája. A kör bezárult. Onnan kiáltanak a fiatalok megmentőiként szemrebbenés nélkül diktatúrát és antiszemitizmust, ahonnan a kommunista diktatúra egy zsidó embertől rabolta el lakóhelyét, végső soron az ő kezükbe átjászva.

Szóval van annak pikantériája, amikor az a Dobrev Klára beszél 1956-ról, aki sosem határolódott el nagypapjától, Apró Antaltól, aki tevékenyen asszisztált a diktatúra kiszolgálójaként családok ezreinek tönkretételéhez, kommunista pártfunkcionáriusként „fasiszta csöcseléknek” nevezve a forradalomban résztvevőket.

Ez már önmagában súlyos kérdéseket vet fel, különösen annak ismeretében, hogy az MSZMP politikai hatalmának pénztökére történő átmentésében az Apró-Dobrev-Gyurcsány-klán érintettsége szemlátomást nyilvánvaló.

És arról sem feledkezhetünk meg, ahogyan a forradalom és szabadságharc 50. évfordulóját ünneplő magyarokat véresre verték símaszkos és azonosítószám nélküli, szemeket gumilövedékekkel kilövő rendőrterrorosztagok, akiket Gyurcsányék ezután még ki is tüntettek, és ma is így tennének.

Félreértés ne essék. Nekünk az az

érdeklődésünk, hogy az ország gyarapodjon, a családok erősödjenek, a jövő épüljön Magyarországon.

De igaz a mondás, miszerint a múltad nélkül nem lehet jövőd; vagyis kell az is, hogy a fiatalok ismerjék a közelmúlt történéseit is, hogy ne zethessék félre őket.

Amit most látunk a DK részéről, egy sötét történet az újraeledő múltból. Gyurcsányéknál egy restaurációs törekvés zajlik. A 2006-os szemkilövetések mögött álló egykori szocialista pártvezér – ma a balliberális szivárványkoalíció vezéréként – megpróbálna még azokat is megtéveszteni, akik emlékeznek rá, mit tett az országgal, és rászédné azokat a fiatalokat, akik saját élményként már nem emlékezhetnek politikai ámokfutására.

Ebbe a sorba illik bele az is, ahogy Dobrev Klára 1956 kapcsán már-már megindító sorokkal indítja aktuálpolitikai üzenetét: „1956 tisztelete arra is megtanít bennünket, hogy szabadság nélkül nem lehet teljes az életünk. És ha egyszer ki is vívtuk szabadságunkat, véssük eszünkbe, hogy mindig jöhet egy gazember, aki el akarja venni tőlünk. A szabadságért minden nap meg kell küzdeni...”

Ez így szépen hangzik, egyet is lehetne érteni vele. Csak hogy ezek a szavak éppen arra a korra vonatko-

znak, amelyben felmenői a kommunista diktatúrában, vagy éppen férje 2004-től hatalmon volt. Képmutatás és hiteltelenség ez a javából, de még inkább borzolhatja a kedélyeket, hogy a jobboldalisággal aligha vádolható Index is publikálta a New York Egyetem és a Világbank kutatását: Gyurcsány Ferenc bekerült a világ legrosszabb vezetői közé, kormányzása alatt átlagosan nagyjából 1-1,5 százalékkal rontotta a gazdasági növekedést évente.

A helyzet tehát az, hogy Dobrev Klára szavai valójában nem a mai politikai vezetésre vonatkoznak, amit sugallni próbál írása. Csupán ön-jellemrajz. Freud elszólás. Ez a valódi arcuk. Ilyenek ők, és ez vár rájuk, ha ők jönnek. Kardlap, gumilövedék, terror, az ország tönkretétele, egyszerűen: a magyarok szabadságának, a fiatalok jövőjének elvétele.

Dobrev Klára provokál. Ha nem így lenne, akkor az '56-os sorai előtt először nyilvánosan el kellene határolódnia saját nagypapjától, férjétől... de mindenekelőtt önmagától.

A szerző a Miniszterelnökség üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkára, a cikket a Vasárnap.hu közölte

Surján László: Néppárti esélyek: még pislákol a remény lángja

A KDNP delegációja az Európai Néppárt zágrábi kongresszusán

Hallgatom az Európai Néppárt zágrábi kongresszusán a felszólalásokat. A hangosítás, a felvezetések, a látvány: minden tökéletes. A beszédek ugyan csak mérsékelt taps követi, ami némileg levon a lelkesítőnek szánt csillogás-villogás értékéből. De miért is lelkesedjenek a küldöttek? Nem hangzik el más, mint amit ezer-szer hallottak korábban. Sőt – és ez a nagyobb baj – nem hangzik el más, mint amit egy baloldali pártkongresszuson is hallani lehet. Csak ott nem kék a háttér, hanem zöld vagy vörös. Zágrábban a legtöbbet hallott szó – kevés klímaváltozással vegyítve – a populista volt.

A populizmus mint korunk nagy veszélye. A populizmus, ami ellen össze kell zárnia minden demokrá-tának. Voltaképp helyes mondatok, csak persze ehhez kellene egy világos meghatározás: kit tekinthetünk populistának. A definíció hiánya már korábban is gondokat okozott. 1999-ben az Osztrák Néppárt koalícióra lépett a Szabadságpárttal, ami durva elutasítást váltott ki az Európai Unió többi országából. Valóságos karanténba zárták Ausztriát, mivel elutasították a szociáldemokratákkal való koalíciót, és helyette egy szélsőséges pártot emeltek kormányzati pozícióba. Egyesek még az Osztrák Néppárt kizárását is követelték az Európai Néppártból, de végül az ügy lecsengett.

A hajszja most a német Alternative für Deutschland (AfD) ellen folyik. Több okkal, mint az osztrák esetben. Ugyanakkor az AfD egyre népszerűbb Németországban. A középpártok bármit megtesznek, csak hogy az AfD ne jusson hatalomhoz. Ezáltal

egyre inkább közelebb kerülnek egymáshoz, ami arculatvesztéssel jár. Lehet, sőt biztos, hogy az AfD rossz feleletet ad Németország és Európa problémáira. Ám ez ellen nem a többi párttal való elvtelen összeborulás a gyógyszer, hanem a jó felelet megtalálása és kimondása.

Egy demokratikus választáson 15-20 százalékot, olykor többet is szerző pártnak elvtelen összefogással történő kiszorítása rossz felelet az illető párt hibáira. A választók ötöde, negyede nem lehet szélsőséges.

Valami olyasmit találnak a populistának minősített pártban, amit hiába kerestek a középpártokban. Azt hiányolom, hogy senki nem vizsgálja a populisták népszerűségének valódi okait, s nem próbálja a maga értékrendjén belül kielégíteni a valós választói igényeket. Egy olyan koalíció, amelyet a közös ellenség réme tart össze ideig-óráig, azaz egy-egy választási ciklusra jelgelheti a problémát, de megoldásra nem vezet. A populizmusra vezető okokat kell feltárni, azokra kínálni a populistáknál jobb megoldást. Bármennyire is lejtmenetben van az Európai Néppárt több jelentős tagpártja, a szövetség továbbra is jelentős erő, van szellemi és anyagi forrása, hogy szembenézzen például ezzel a kérdéssel. De ennek nincs nyoma. Pedig talán épp ezáltal a tagpártok is erősödnének.

Vizsont megengedhetetlen megbélyegzőként populistának kikiáltani népszerű (populáris), de semmiképp nem populista pártokat. Jelenleg ez folyik szerte Európában a Fidesz ellen. A vita központja a migráció kezelése.

Ezzel kapcsolatban idéznem kell Szent XXIII. Jánosnak nem sokkal a halála előtt megjelent körlevelét, a Pacem in Terris kezdetűt. Ebben többek között az áll, hogy „amennyire lehetséges, a töke keresse a munkát és nem pedig a munka a tőkét. Ekkor ugyanis a legtöbb polgárnak meglesz a lehetősége a családi vagyont gyarapítani anélkül, hogy elhagyni kényszerülne a szülőföldet és lelkének nagy bánatára más helyet kelljen keresnie, ahol új körülmények közé kerül és más polgárokkal kénytelen felvenni új szokások alapján a kapcsolatokat”.

A pápa már 1963-ban leírta, hogy az elmaradt térségek fejlesztésével, az odairányuló töke kivételével, nem pedig a migrációval kell megoldani az egyes területek eltartóképessége és népessége közötti feszültséget. Ettől a megélhetési migrációtól az enciklika megkülönbözteti a politikai menekülteket. Felhívja a figyelmet, hogy ők „személyi méltósággal rendelkeznek, és személyi jogait el kell ismerni. Ezeket a jogokat a menekültek nem veszthetik el azért, mert otthagyták nemzetük államát. Az emberi személy jogai közé még azt is oda kell sorolni, hogy szabad neki megválasztani azt a nemzetet, ahol reméli, hogy saját magáról és szükségleteiről alkalmasabban tud gondoskodni. Ezért az állam vezetőinek kötelességük, hogy a máshonnan jötteket befogadják, és fogadják szívesen azokat, akik esetleg új polgárai akarnak lenni az államnak”.

Tehát 56 éve világosan megfogalmazták, hogy a migráció kérdését helyben kell megoldani, a mene-

külteket pedig be kell fogadni oda, ahová ők menni akarnak, nem pedig akarataik ellenére, tárgyként helyezni el őket holmi kvóták szerint. Az európai kereszténydemokráciának az elmúlt fél évszázad alatt sok alkalma volt, hogy ennek a szellemében kezelje a kérdést. Nem tette. Az elmúlt években azután a nyakunkba szakadt a probléma. A mulasztás pótlása helyett most annak a pártnak a szidalmazása folyik, amelyik elsőként mozdult el a Pacem in Terris által kijelölt irányba.

A zágrábi kongresszuson jelen levő újságírók zömét egy dolog érdekelte: kizárják-e a Fideszt az Európai Néppártból. Engem viszont az foglalkoztat, hogy maradjon-e a KDNP egy olyan szervezetben, amelyik elfelejti az egyik legfontosabb alapelvét, a szubszidiaritást, és dönteni akar olyan kérdésekben, amelyek a tagállamok, illetve a tagpártok hatáskörébe tartoznak.

Érdemes-e együtt menetelni azokkal, akiknek a kezében van az iránytű, de 56 éve nem is tekintettek rá? A remény még pislákol. Az új vezetésnek módja is, oka is van arra, hogy Európa és a világ valós problémáival foglalkozzék. Ha ezt teszi, ha nemcsak a színpadképpel különbözteti meg magát a baloldaltól, akkor igen. Akkor a néppárt az lesz, aminek most képzelet magát: Európa vezető ereje. Amit szívből kívánok mindannyiunk javára.

*A KDNP tiszteletbeli elnökének
cikke 2019. november 27-én jelent
meg a Magyar Nemzetben*

Hazánk a Kárpát-medence erős országa

A kolozsvári Tokos zenekar

HAZÁNK / Molnár Pál

A 15 évvel ezelőtti gyűresányi hazatérést, a 2004. november 5-ei népszavazást is felidéztek a decemberi Kereszténydemokrata Estek rendezvényén. A budapesti Városliget Cafében megrendezett találkozón komoly nemzetpolitikai helyzetelemzéseket hallgathattak a meghívottak.

A rendezvény kezdetén katonadalokat játszott a Tokos vonózenekar. A muzikusok a Kolozsvári Zeneakadémián végeztek néhány évvel ezelőtt. Budapestre egy kárpátaljai körütről érkeztek, hogy a verbunkos ritmusokkal – énekkel és hegedűszóval – élményt szerezzenek a kereszténydemokrácia híveinek, mielőtt hazautaznak a kincses városba. A közönség vastapsa igazolta, hogy a próbálkozás sikerrel járt.

A kereszténydemokrata politika természetes gondolatokkal él: „férfinak és nőnek teremtette őket” – idézte az ember teremtését a Szentírásból **Harrach Péter**, a Magyar Kereszténydemokrata Szövetség elnöke a közönséget köszöntve. A szembenálló extrém politika sok természetellenes elemet próbál ráerőltetni a közgondolkodásra, ilyen eltorzított eszme a „klímavédelem” is, amely eredeti tartalmával maga a teremtésvédelem. A kereszténydemokrata felfogásban a közösség az egyik legfontosabb érték: a család, az egyház és a nemzet. Az egyén ezekben a közösségekben teljesíthet ki – hangsúlyozta Harrach Péter.

Leiki Trianon – így minősítette a 2004. december 5-ei népszavazást **Kató Béla** erdélyi református püspök, rámutatva, hogy az akkor szavazók többsége a nemzet egysége mellett voksolt, ám a gyér részvétel miatt a referendum érvénytelen lett, így az ellenzék azt nemzetromboló propagandára ki tudta használni.

A protestáns főpap úgy véli: ennek a drámának pozitív következménye, hogy 2010 után az ellensúlyozás céljából erőteljes nemzetpolitikai tevékenységet fejtett – és fejt mai is – ki a magyar kormány. Sokszor egy-egy sorscsapás után nyolcvan évvel derül ki, hogy annak az építő hatása fontosabb volt, mint a korábban elszenvedett megpróbáltatás. Ezért is isteni ajándék, hogy mi, emberek vissza tudunk menni a múltba: a történelem tanulmányozása révén akár évszázadokra is. Így elkerülhetjük a felejtés bűnét.

Az eltelt tíz évben sok minden jó irányban változott – mondja Kató Béla. Rendkívül nagy jelentőségűnek tartja a templomfelújításokat: a tetőkön díszlő új, piros cserepek messzire látszanak, és ezek a piros cserepek a népnek azt üzenik: új kort élünk. Nem csak az újabb és újabb szüneteket kell túlélni, odafigyelni ránk a segíteni akarók és segíteni tudók is, ezáltal nyílik esély a fölemelkedésre.

A nemzeti kisebbségben élők megmaradásának nélkülözhetetlen feltétele, hogy legalább egy magyar intézményhez tartozni tudjanak. Ez lehet párt, lehet kórus, dalárda, futballcsapat, de lehet vendéglátóhely is – ez utóbbiak fontosságára is sorakoznak a példák, köztük a kolozsvári Bulgakov kávéház. Kató Béla világosan kimondta: a bukaresti parlament önként soha nem fogja megszavazni a székely autonómia létrehozását, ennek eléréséhez nagyon erős külföldi nyomás kell. Ezen kell dolgoznia a magyar államnak és a magyar civil szervezeteknek szerte a kontinensen, sőt a tengerentúlon is.

Semjén Zsolt, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke a nemzetstratégia műhelymunkájába vezette be a közönséget. Rámutatott, hogy az autonómia igényéről nem szabad

Kató Béla (balra), Semjén Zsolt és Harrach Péter

lemondanunk sehol a Kárpát-medencében. Ugyanakkor a majd megszerzett autonómiákat működtetni kell, erre most kell fölkészülni és a csapatokat összeállítani. Azt is fontos hangsúlyozni, hogy a nemzetiségi és nyelvi jogok közösségben gyakorolhatók, tehát közösség jogként kell rájuk tekinteni. Ebben pedig kizárólag a helyi etnikai pártok lehetnek a szövetségeseink: a vegyes pártokban könnyen fölénybe kerülhetnek a többségi nemzet tagjai. Egy román, szlovák vagy szerb párt magyar tagozata vagy néhány magyar képviselője pedig végképp nem tud hatékonyan nemzeti érdeket képviselni, hiszen a pártfegyelem felül fogja írni a magyar érdeket, amint arra láttunk már példát az elmúlt évtizedekből. Az is fontos ugyanakkor, hogy ne legyen megosztottság az etnikai magyar pártok között, mert az a parlamenti képviselet elvesztésével járhat.

Ami az autonómiaformákat illeti, ott, ahol tömbmagyarság él, a területi autonómiát kell megvalósítani. Ez nem kegy a többségi állam részéről; Európán belül a már megszerzett jogok a Székelyföldre is érvényesek kell, hogy legyenek: ami egy dél-tiroli osztráknak jár, annak Hargitában, Kovásznában és Maros megye egy részében is meg kell illesznie a székelyeket. Olyan vidékeken, ahol a magyarság aránya 30 százalék körüli, a kulturális autonómiát kell megvalósítani, mintaként a délvidéki példa szolgálhat. A szörványvidékeken a személyi autonómia lehet a megoldás.

A kereszténydemokrata pártelnök rögzítette: a nemzetárulás a legnagyobb bűn, amit magyar politikus elkövethet. Ennek mintáját adta egy liberális hungarofób párt, amelynek egyik vezetője Erdélyben egy román nacionalista mellett kampányolt, a

másik extrém politikusa pedig azt ajánlotta felvidéki magyarjainknak, hogy legyenek „büszke szlovákok”. Ezt a szélsőséges magatartást a Máért nyilatkozatában a résztvevő hazai ellenzéki pártok is elítélték.

Semjén Zsolt kifejtette: jövőre, a trianoni tragédia századik évfordulóján három követelmények mindenképp meg kell felelni. Az első a gyász: nemzetünk harmada, országunk területének hatalmas – a megmaradtnál jóval nagyobb – része más népek fennhatósága alá került. A szükségessé vált gyázmunkát el kell végeznünk. A második feladatunk, hogy a trianoni leltárt pontosan meg kell írni, s ezt le kell fordítani a „nagy nyelvek” mellett az utódállamok nyelvére is: az ot-tani fiatal nemzedékek is legyenek tisztában a történelmi tényekkel. A harmadik, talán elsőre meglepőnek ható feladat: meg kell ünnepelnünk, hogy ezt a tragédiát túléltük. Hiszen dacára Trianonnak, ma a mi hazánk a Kárpát-medence több szempontból is legerősebb országa.

A kereszténydemokrata politikus sorra vette az utódállamokat, rávilágítva, hogy a területszerzés fölötti öröm mellett különösebb ünneplésre a 100. évfordulón nekik sincs okuk: Csehszlovákia, Jugoszlávia és a Szovjetunió már nem is létezik, s a helyükön létrejött államoknak nincs okuk a száz éve mesterségesen létrehozott országok iránt nosztalgiát táplálni. Romániának pedig szintén megvan a maga problémája: miközben az ugyancsak románok lakta Moldáviának esze ágában sincs keleti szomszédunkhoz csatlakozni, Romániának szembe kell néznie több millió fiatal polgára Nyugatra vándorlásával – akik többsége sohasem fog hazatérni szülőföldjére.